Ч. 290. Четвер 12 січня 1911 (29 грудня 1910). Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

По утвореню кабінету. — Чутка про розвязане палати послів. — Чехи і Словінці в виду нової ситуациї. — Найблизше засідане палати послів. — Німеччина а Росия

„Poln. Corr.“ доносить: З достовірних кругів посольских довідуємо ся, що перед рішенєм що до вступленя презеса Кола польского, дра Ґломбіньского, до кабінету одержала парляментарна комісия Кола польского в справі водних доріг в Галичині запоруку, котру узнала в даній ситуациї за достаточну.

Треба також ствердити, що о маючім наступити покликаню презеса Ґломбиньского до кабінету повідомлено в дружний спосіб президию ческого клюбу і увірено єї, що Коло польске бажає і на дальше задержати з клюбом ческим прихильні і дружні зносини.

Та сама ґазета доносить: В понеділок відбуло ся засідане парляментарної комісиї Кола польского, скликане презесом дром Ґломбіньским, котрий повідомив комісию о своїм покликаню до кабінету, причім зазначив, що з жалем приходить ся єму працати ся з презесурою Кола Відтак представив др. Ґломбіньский нового міністра для Галичини дра Залеского і віддав провід в руки найстаршого віцепрезеса пос. Стверткі. Довірочне засідане комісиї тревало до 8 год. 30 мін.

Опозицийний тиждневник „Der Morgen“, котрий дуже остро висказує ся о подіях в Колі польскім, висказує здогад, що опозицийні польскі людовці уґрупують ся під проводом був. міністра дра Біліньского і з ческою опозициєю а внаслідок того прийде до обструкциї і до розвязаня палати.

З Праги доносять: Вчера відбуло ся засідане парляментарної комісиї ческого союза під проводом п. Фідлера. Обговорювано політичну ситуацию і будучу тактику клюбу та всілякі біжучі справи. Постановлено остаточно заняти вижидаюче становище супротив нового правительства.

„Slovenec“ доносить, що презес словіньского клюбу пос. Шустершіц конферував вчера з бар. Бінертом. Згадана ґазета думає, що бар. Бінерт хотів би, щоби відносини правительства до словіньского клюбу стали більше сердечнійші. „Slovenec“ стверджує при сій нагоді, що словіньский клюб по правді перестав єствувати.

Найблизше засідане палати послів відбуде ся ві второк дня 17 с. м. о 11 год. рано. На порядку дневнім стоїть перше читане предложеня буджетового і закона фінансового на 1911 р. та наради над незатвердженими виборами з 1907 р.

Після уложеного пляну палата буде радити рівночасно з Делеґациями. Рада державна займе ся предложенєм банковим, котрого реченець минає 15 лютого, контингентом рекрута, сербским договором торговельним і буджетом. Предсідателї клюбів зберуть ся в понеділок дня 16 с. м. на нараду в справі скороченя дискусиї. Бар. Бінерт зложить на першім засіданю заяву, котра без сумніву викличе довшу дискусию.

Анґлійскі часописи подають зміст договору між Росиєю а Німеччиною заключеного підчас з'їзду цісарів в Почдамі. З того змісту виходить, що договір відносить ся лише до Перзиї, а не говорить нічого про відношено обох держав в инших справах міждержавного житя. Що до Перзиї стверджує договір, що Німеччина має там лише торговельні інтереси. Росийске правительство не буде противити ся виконаню проекту Баґдадскої зелїзниці, а по вибудованю перских зелїзниць постарає ся о зелїзниче получене з турецкою границею. Німецке правительство з свого боку признає росийскі політичні і стратеґічні інтереси в Перзиї, а щоби їм не входити в дорогу, не буде в Перзиї для себе ні для своїх підданих

14)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербив).

(Конець).

— Пробуй же дальше тиснути на важницю — каже старий зелїзничник до молодого.

— Коли бо годі рушити.

— Та й зле було би, як би тобі удало ся. Ти би пустив був поїзд число 446 простісенько на онті три ваґони почтові.

— Біда, коли так; то зворотниці, видко, все це хибно стоять.

— Ага, тепер вже прояснює ся тобі. Перестав же зворотниці 34, 36 і 45! Так, тепер мусиш важницю дорогову ч. II. всунути поміж важниці від зворотниць а тоді зробить ся місце для важниці сиґналової. Перед тим був би ти не міг важниці дорогової порушити перед важницею від сиґналу, але тепер, коли зворотниці стоять всї так, як треба, то видиш, як важниця сиґналова входить докладно в отвір важниць від зворотниць. Засунеш єго в них, а відтак бери ся до сиґналу. Руш же ся, і потягни за сиґнал, бо поїзд має від'їздити, а біда нам буде, коли будемо єго без потреби здержувати.

Молодий мужчина потягнув за сиґнал і онтам далеко видно, як на вечірнім небосклоні підняла ся в гору ручка сиґналова.

Очи обох мужчин звернені тепер на поїзд ч. 446. То поспішний поїзд, котрого льокомотива стоїть далеко аж поза пероном, такий то довгий поїзд. Але він ще не від'їздить. Жде видко на якийсь другий, що має з ним получене.

Льокомотива вже готова до від'їзду і стоїть з повним тиснєнєм пари. Але що не може їхати, то пара добуває ся з сильним шумом з вентиля безпечности і білим стовпом підниме ся в гору. З комина бухає густий дим, підниме ся трохи в гору, а відтак цїлий єго стовп хилить ся аж до самої землї, стелить ся попід колеса і наповняє ціле підсїнє перону. Як би з туги за тим, що не може котити ся по гладоньких шинах, сьвітять ся серед нічної пітьми палкі очи льокомотиви, а мрака тимчасом стає щораз густійша.

Другими шинами в'їзджає тимчасом поволи і торжественно якийсь инший поспішний поїзд. Небавком опісля видко, як топник поїзду ч. 446 лїзе мов кітка на своє становище, чоловік в червоній шапці дає знак, кондуктор підносить ручну лїхтарку до гори, чути свист свиставочки, а льокомотива відповідає на то якимсь ніби охриплим свистом парової свиставки, бо голос єї видко задушив ся в превеликій силї пари. Відтак зачинає добувати ся пара всїлякими отворами цилїндрів, чути якийсь глухий гуркіт, машина зачинає сопіти і колеса зачинають котити ся з превеликою силою по гладоньких шинах. Поїзд зачинає гнати як шалений, хмари диму і пари закривають цїлий дворець і чути лиш як сопить машина та гуркотять колеса.

Тепер під'їзджає машина під командовий міст, на котрім стоять прилади до переставлюваня зворотниць. Оба наші знакомі, що доси лагодили дорогу сему поїздови, споглядають тепер з гори на него, видять чорну круглу діру комина, з котрого закоптїлої челюсти добуває ся з гуком хмара диму і жене простісенько їм в лице, мов би хотїла їх пожерти. Відтак пересуває ся попід їх очима круглий хребет змия-льокомотиви, опісля надходить чорна криша того місця, де стоять топник і машиніст. Сей послїдний дивить ся пильно крізь переднє віконце на ту мраку, що зачинає робити ся щораз густійша; єго права рука спочиває на головній важничцї від пари, підчас коли лїва держить якусь ручку і заєдно сує нею то сюди то туди. Він так рушає посипачем і сипле пісок на гладкі шини, щоби можна було лїпше їхати. Топник отворив якраз двері від огнища і полумінь облила червоним сьвітлом і єго самого і тоту гору вугля, що видніє ся на тендері. Топник розгортає грань під кітлом. Тепер приходить криша пакункового воза. Єго пізнати звідси з гори по по тім, що на нїм єсть будка, в котрої можна розглядати ся. В серединї сьвітить ся а кондуктор якраз лїзе до тої будки.

Але поїзд котить ся все дальше і дальше. Тепер підсувають ся ваґони мов якісь грубі глухі клеци; зі своїми одностайними чорними дахами виглядають они справдї мов би якісь клеци. Як то они всї на зворотници хитають ся і підскакують. Отже приходить і конець: почтовий ваґон — якийсь чоловік здоймає з

здобувати концесий на зелізниці, мореплавство, будову телеґрафічних ліній і инших підприємств, які з огляду на свій територияльний характер мали би й політичне значінє. Всякі такі концесиї може Німеччина виробляти собі лише за порозумінєм з Росиєю і за єї згодою. Також не буде німецке правительство давати ніякої помочи материяльної ані дипльоматичної лініям зелізничим на обшарі ограниченім лінією Баґдадскої зелізниці, російскою границею і великою лінією між перскою границею а Ханікіном.

Про инші спільні справи в договорі не говорить ся нічого, так що робить він враженє нескінченого діла, а заяви Бетмана-Гольвеґа в справі почдамского договору призначені для сьвіта, переступили границі, в яких держить ся згаданий договір, бо мало ся з них враженє, що договір обняв цілий комплекс німецко-російских справ, а тимчасом обняв він лише одну, а решту лишив нетиканою.

Новинки.

Львів, дня 11-го січня 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував радника Намістництва з титулом і характером радника Двору, управителя староства в Станиславові, Юлія Прокопчика, дійстним радником Двору ad personam. — П. Міністер скарбу іменував скарбовими секретарями в окрузі львівскої дирекциї скарбу отсих скарбових комісарів: Льва Шведицкого, Ів. Граховского, Ст. Осташевского, Як. Торсу, Андр. Пабіяна, Стан. Урбаньского, Йос. Марона, Йос. Рубчака, Ад. Вайнгартена, Йос. Пирожиньского, Стан. Фіялковича, Богдана Булика, Едм. Келбіньского, Ник. Гавяка, Мих. Набора, Волод. Половиновича, Влад. Лотоцкого, Ант. Построжного, Влад. Гуппенталя, Івана Товарницкого і Антонія Опрйша.

— **Комісия іспитова** для учителів шкіл народних в Самборі подає до відомости, що іспити кваліфікацийні розпічнуть ся частию письменною дня 20 лютого с. р. Поданя удокументовані треба вносити до кінця січня с. р.

— **Анкета шкільна.** В Міністерстві віроісповідань і просьвіти у Відни розпочали ся вчера наради анкети в справі висшого шкільництва женьского і виховання дівчат. Наради анкети не суть явні і мають служити виключно для інформациї Міністерства. О нарадах буде виданий комунікат.

— **Справи особисті.** Радник Двора п. Ол. Барвіньский, покликаний Міністерством просьвіти до анкети в справі реформи ліцеїв, виїхав на кілька днів до Відня. — Проф. Ром. Цеглиньский одержав від еп. Ортиньского титул радника американьско-руської конзисториї, а крім сего золоту відзнаку, свого рода ордер. На запросини Є. Е. Митрополита прибуло вчера кількайцять осіб, в більшій части товаришів відзначеного, а між ними о. митрат Білецкий, крил. Чапельский, проф. Левицкий, проф. Студиньский, о. рад. Гувар, др. Сушко, о. Ігумен Лончина і Мартиняк до митрополичої палати, де по вечери одержав проф. Цеглиньский грамоту, писану в анґлійскій мові і згаданий ордер. Сам ордер, кований в золоті, складає ся з трех частий: аграфи до причіпленя на сурдуті, під якою висить на ланцушку герб еп. Ортиньского з написию: „Съ нами Богъ", а понизше хрест, висаджуваний брилянтиками.

— **Нові церкви** після плянів п. Василя Нагірного будують взглядно постановили будувати отсі громади: Тарнавка, Лопушанка Хомина, Фалиш, Білоголови, Люблинець старий, Кудобинці Буськ, Дубовиця, Вирів, Хренів, Юсиничі, Вербів, Волчухи, Никловичі, Ичави, Бойнилів, Мариямпіль, Шумяч, Ансонія (Америка), Мединичі і Унятичі.

— **Краєве Тов. господарске „Сільский Господар"** перенесло ся до дому ч. 46 при улици Сикстускій в партері і просить звертати ся туди до него зі всякими письмами і справами.

— **Дрібні вісти.** Іспити приватистів за перший півріг в приватній українській гімназиї в Рогатині будуть відбувати ся в днях 23 і 24 січня с. р. — До Кракова везуть мясо аж з Арґентини. Цікава річ, чи тепер там мясо подешевіє. Як би до Львова привезли мясо з Арґентини, то річ певна, що аж тоді стало би тут мясо в двоє дорожше як доси. — На Краківскій площі арештовано Ів. Будзиту, котрий продавав там тютюнерку. При ревізиї знайдено у него 12 поляресів, 5 цигарниць, 8 портфелів, 2 дамскі ручні торбинки, 5 ковнірців і 2 маншети — ходячий склеп ґалянтерийний. Позаяк Будзита був вже раз караний за крадіж, то і сим разом віддано его до арешту. — П. Клара Верк згубила на ул. Кароля Людвика золотий ковток з 8 брилянтами. — В готели Вагнера на на Підзамчу придержав аґент поліцийний Пацана двох дезертирів з 30 пп. Фр. Півонку і Станислава Бугуєвича.

† **Померли:** Ігнатий Левицкий, парох Сущина микулинецкого деканата, упокоїв ся па сьв. Вечер по довгій а тяжкій недузі в 73 р. житя а 49 сьвященьства. Покійний був довгі літа сотрудником в Тернополі і катехитом учительскої семинариї. Він належав до числа дуже визначних проповідників і катехизаторів. Останних кілька літ пересидів або перележав в комнаті, зложений тяжкою немочию. — Йос. Максимович, урядник тов. кред. „Дністер", упокоїв ся у Львові по тяжкій недузі дня 8 с. м. в 35 році житя, осиротивши жену і 4 малих діточок. Похорони відбули ся в понеділок. — Петро Радикевич, парох у Вишенці малій, помер дня 9 січня с. р. в 56 р. житя, а 30 р. сьвященьства.

— **Обманьство на 12.800 кор.** Перед львівским судом присяжних станув вчера Едвард Ґольдман за обманьство па суму 12.800 кор., якого допустив ся сфальшувавши дня 19 серпня м. р. квіти депозитові на 50 цистерн кипячки, котру продав банковій фірмі М. Файґенбаума за 12.800 кор. а відтак втік до Америки. Заким однак міг висісти в Ню-Йорку, арештовано его на корабли „Kaiser Wilhelm" і остаточно спроваджено до Львова. Родина Ґольдмана, що правда, вернула шкоду, але прокуратория мимо сего потягнула его до одвічальности і він засів на лаві обжалованих. Ґольдман признав ся вповні до вчинку. Судиї присяжні заперечили 11 голосами питанє о вині обжалованого а трибунал увільнив его від вини і кари. Ґольдмана сейчас випущено на волю.

— **Динамітовий замах в Княгинині-кольонії.** Княгинин-кольонія то передмістє Станиславова, де есть богато Німців-кольоністів. Жертва замаху Мрочек був Поляком і звичайним собі різником, але належав до комітету, що займає ся будовою костела в Княгинині. Мрочек переслуханий в шпитали судиєю слідчим казав, що замаху „допустив ся якийсь безіменний комітет длятого, що він спільно з иншими масарями підніс ціну свинини. Він одержав був навіть лист з вироком смерти". Ті, що знають домашні відносини Мрочка, кажуть однак, що замаху допустив ся хтось з мести, котрої причиною була мабуть якась любовна історія. Бо Мрочко мимо постарілого вже віку все ще залицяв ся до дівчат. Мести допустив ся мабуть якийсь зраджений любовник.

Мрочек має ся трохи ліпше, стратив обі руки, котрі єму ампутовано і одно око. Крім того має ціле тіло покалічене. Лікарі сумнівають ся, чи дасть ся удержати его при житю. Динамітовий патрон, котрий виновник кинув крізь вікно, має бути войскової конструкциї. За викрите виновника визначено 1000 корон нагороди. Сензацию викликало арештованє пи-

---

себе сурдут, другий кидає пакунками. Вже скінчив ся; поїхав. З заду видко ще лиш червоні ліхтарні.

Чи хто з подорожних здогадував ся того, що звідси з гори, з того моста командового споглядав старий чоловічок і придивляв ся добре кождому ваґонови, що він дивив ся, чи все в порядку і чи позаду поїзду не бракує тих червоних ліхтарень? Бо як би їх не було, то часть поїзду мусіла би лишити ся на шляху а тоді другий поїзд наїхав би на неї. Того ніхто не видів, що звідси з гори споглядало провидінє на поїзд. Всї, що їхали тим поїздом, виділи лиш судьбу поїзду, того огненного коня, що призначений возити людий як в день так в ночи, але того ніхто не знав і не видів, що звідси з гори споглядало провидінє, що держить судьбу в своїх руках.

Поїзд поїхав а тепер подивіть ся по двірци, як він виглядає. Цілий дворець, як він довгий і широкий, засипаний множеством якихсь сьвітел. То сиґнальові сьвітла і ліхтарні на зворотницях як зьвізди на небі. І як астроном пізнає взаїмне становище зьвізд на небі та укладає їх в громади так і той, що стоїть при приладі до переставлюваня, знає ся на поодиноких громадах, які творять сьвітла на двірци. Коли забракне одної з тих „зьвіздочок", то він би то зараз так добре розпізнав як астроном брак якої зьвізди на небі. Та й сей „зьвіздар" при апараті бльоковім має свої постійні зьвізди першого степеня а то суть сиґнали зі своїми спокійними червоними і проминаючо зеленими сьвітлами; дальше суть постійні зьвізди другого степеня а то ліхтарні на зворотницях, що показують то сьвітячі чотирокутники, то колеса або стріли після того, як їх наставлять; постійні зьвізди третого степеня то лямпи, електричні лукові сьвітла, що служать до осьвітлюваня множества тих колій, якими вкритий дворець і наконець постійні зьвізди четвертого степеня то слабо сьвітячі нафтові лямпи, що блимають у вікнах буд для зворотників, служби до чищеня ваґонів і т. д. Відтак суть там планети а то ліхтарні тих льокомотив, що їздять то сюди то туди а наконець і комети або сьвітла в'їзджаючих льокомотив поїздових, котрих хвостом суть осьвітлені вікна ваґонів. Хто хоче бути добрим робітником при тім приладі до ставленя зворотниць, мусить знати ся на тій астрономії.

Але нині служба якась значно труднійша як звичайно а то длятого, що мрака стає щораз густійша і чомусь дуже скоро. Мокрі шини сьвітять ся мов лучі якогось сьвітла та помагають зьвіздарям на командовім мості трохи ліпше розглядати ся по своїм небі.

— От тобі маєш! — відзиває ся наш старий зьвіздар до молодого на командовім мості. — Виїхала із шопи льокомотива робітничого поїзду ч. 723, що тому чоловікови такого? Повинен був преці заждати, аж виїде ч. 723! А як жене!

По сих словах вхопив він малу ручну ліхтарню з червоною шибкою і свою мосяжну трубку та вибіг з будки на командовий міст і наставив звідтам з гори червоне сьвітло до над'їзджаючої льокомотив і затрубів три рази а опісля ще три рази.

З гальми при льокомотиві зашумів зараз воздух, гальмові клещики луснули по колесах, що потерли ся по шинах так, що аж искри посипали ся і тота якась чорна потвора станула якраз під мостом.

— Чи ви вдуріли чи що? — відзиває ся наш старий з моста. — Вертайте зараз назад, нехай насамперед 722 виїде.

На то відворкнув щось машиніст на льокомотиві і чорна потвора вернула назад, звідки приїхала.

В сій хвили чути дзвінок. То надходить поїзд 722. Треба зараз чим скорше переставити зворотниці — каже старий до молодого. — І знов переставили важниці від зворотниць і потягнули за сиґнал.

Машина сьвиснула і засьвітила. Поїзд 722 заїхав перед дворець.

За кілька мінут він поїде дальше а тоді виїде поїзд робітничий 723, по нім приїде инший і так дальше через цілу ніч аж пів до четвертої. Аж тепер настає спокій. Зьвізди на зелізничім небі погасають, але не всї; найважнійші з них, головні сьвітла сиґнальові сьвітять ся і дальше а наші оба знакомі в будці на командовім мості загріли собі кави напили ся і поляґали, а за хвильку зачали таки добре сопіти і хропіти віби слабонький відгомін тих машин, котрих пильнують. Завтра розбудить їх поїзд експресовий до нової роботи.

саря Каси хорих, Станислава Венцля, підозрілого о той злочин.

— **Огні.** До „Руслана" доносять: На сьвятий Вечер о 8 год. почала горіти в Сокали хата міщанина Мартинюка недалеко церкви. Найперше надбігли юрби жидів і почали ратувати дуже енерґічно. Збігли ся також сокальскі міщани, позакладали руки в кишені і спокійно приглядали ся. Не було кому навіть носити воду, хоч ріка Буг віддалена о 150 кроків. Міскі пожарники прийшли в пів години по вибуху пожару і стояли бездільно. Щасте, що вітер дув в сторону великого цвинтаря, бо при такім ратунку могло прийти до катастрофи. Хата була незабезпечена. Шкода 2500 корон. Причину пожежі приписують колядникам, бо огонь вибух по їх відході. — На другий день вечером згоріла на Забужу стодола і часть стирти, але тут справно ратували пожарні Соколи і Січовики. Ще не встигли погасити сего огню, аж ту зачав горіти фільварок на Забужу. І сюди прибули перші наші Соколи і Січовики. Огонь зльокалізували. Згоріла лише стодола із змолоченим збіжем і три стирти соломи.

— **Шевченкові сьвята на рос. Україні.** Київский ґенерал-ґубернатор дозволив „Українському Клюбови" уладити 27 лютого (12 н. ст. марта) в приводу 50-тих роковин смерти Тараса Шевченка ювилейний наукового-літературний вечір в салі „Купецкого Зібраня", а 28 лютого концерт в городскім театрі. Шевченкове сьвято уладжують також Українці в Москві. На обходи в Москві вибирають ся Українці з Києва і иньших українських міст, тож не повинно там бракувати також представителів галицкої України.

— **Конкурс на чотири стипендиї.** Головний Виділ Руского Товариства Педагоґічного у Львові розписує отсим конкурс на чотири стипендиї по 120 К річно з Ювилейної фондациї ім Романа Алексієвича, ц. к. радника суду кравового і начальника суду повітового в Угнові.

Право до убіганя ся мають по мисли акту фондацийного: Убогі, моральні і пильні ученики обого пола, рускої народности, християньскої релiгії, греко-католицкого або оріентального обряду, які ходять до народних, середних або висших шкіл, уроджені в однім з країв заступлених в австрийскій Раді державній. Наданою стипендиєю можна покористувати ся евентуально аж до покінченя студий.

Виплата наступає з долу в двох рівних ратах по 60 К по упливі кождого шкільного півроку — за предложенем успішного сьвідоцтва науки, удостовіреного начальством даного наукового інститута.

Поданя відповідно и висшим вимогам удокументовані належить вносити при долученю марки на 45 с. на порто зворотне в речинцях до 30 січня 1911 р. до канцеляриї Товариства, Львів, Мохнацкого ч. 12.

Телеґрами.

Відень 11 січня. Є. Вел. Цісар приймив о 11 год. перед полуднем в Шенбруні уступивших з уряду дотеперішних членів кабінету: дра Біліньского, Гердтля, Врбу, Рітта, Дулембу і Поппа, котрі при сій нагоді висказали подяку за надані їм відзначеня. О. год. пів до 12 приймив Цісар позістаючих в уряді міністрів Ґеорґія, ґр. Штірґкга, Вайскірхнера, Гогенбурґера.

Будапешт 11 січня. Палата послів відкинула внесене Польонія о утворене самостійного банку 124 голосами против 40. Принято відтак договір з Сербією а президент міністрів предложив опісля закон о продовженю привилею банкового.

Константинополь 11 січня. Після певних інформаций компетентні круги урядові суть того погляду, що положене в Ємені що правда не єсть добре, але не дає причини до обави. Донесене о близькій висилці войска єсть неправдиве. Доси того не постановлено.

Мелілє 11 січня. Іспаньский король відбув вчера інспекцию кількох войскових таборів і касарень, а відтак поїхав самоїздом до Атлятен і Надор, де відбув ревію войскову. По полудни буде на посьвяченю двох шкіл і на торжественім засіданю торговельної палати.

Астрахан 11 січня. 85 рибаків, котрі з 38 кіньми знаходили ся підчас бурі на широкім мори, згинули. Вислано кораблї ратункові.

Ціна збіжа У Львові.

дня 5-го січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до 10·70
Жито	7·20	„ 7·40
Овес	7·60	„ 7·80
Ячмінь пашний	7·30	„ 7·50
Ячмінь броварний	7·50	„ 8·—
Ріпак	—·—	„ —·—
Льнянка	—·—	„ —·—
Горох до вареня	9·—	„ 13·—
Вика	8·—	„ 8·30
Бобик	7·60	„ 7·80
Гречка	—·—	„ —·—
Кукурудза нова	—·—	„ —·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„ —·—
Конюшина червона	70·—	„ 85·—
Конюшина біла	90·—	„110·—
Конюшина шведска	70·—	„ 80·—
Тимотка	38·—	„ 42·—

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·40, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·53, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·03
*) Від 19/6 до 11/9 в неділі і р. сьвята
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·18.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·55, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·33 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділі
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·32, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·57*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

В друкарні В. Лоаньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).